

خبرنامه

پیام تبریک دکتر همتی به جمعیت‌های ملی کشورهای اسلامی به مناسبت عید قربان

اتحاد بیشتر مسلمانان جهان در ساختن دنیایی سرشار از صلح، دوستی و آرامش

[شهرود] رئیس جمعیت هلال احمر در پیامی به مناسبت فرارسیدن عید قربان، در متن پیام کریم همتی، رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران خطاب به روسای جمعیت‌های ملی کشورهای اسلامی آمده است: «فرارسیدن عید فرخنده قربان را از طرف خودم، کارکنان، داوطلبان، جوانان و امدادگران جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران به جنابعالی، کارمندان و داوطلبان پر تلاش و گرامی تان صمیمانه تبریک و تهنیت عرض می‌کنم. امیدوارم این مناسبت فرخنده، همدلی، سعادت و شادی بیشتری را برای خانواده و نهضت بین‌المللی صلیب سرخ و هلال احمر به رخاورد و نوید بخش اتحاد مسلمانان جهان در ساختن دنیایی سرشار از صلح دوستی و آرامش پایدار باشد. از صمیم قلب برای تان عید خوشی را از زمینم و امید است باتوکل به الطاف بی‌کران الهی، بتوانیم در خدمت‌رسانی، انجام وظایف انسان دوستانه و عام‌المنفعه بیش از پیش نظاره‌گر وحدت، همبستگی و تقویت روابط همکاری‌های دو جانبه باشیم. برای شما در انجام فعالیت‌های بشردوستانه و ارائه خدمات به مردم آسیب‌پذیر آرزوی توفیق از خداوند منان را دارم.» گفتنی است که رئیس جمعیت هلال احمر در پیامی جداگانه به مناسبت فرارسیدن عید قربان، این عید را به کارمندان، امدادگران، جوانان و داوطلبان جمعیت هلال احمر نیز تبریک گفت. □

توصیه اکید آموزشی برای پیشگیری از ابتلا به کرونا

[شهرود] معاون آموزش، پژوهش و فناوری جمعیت هلال احمر در گفت‌وگو با برنامه سعادت‌آباد شبکه رادیویی تهران در خصوص آموزش‌های نادرست و باورهای رایج و اشتباه مردم برای مقابله با ویروس کووید-۱۹ توضیح داد. رحمانی در گفت‌وگو با برنامه سعادت‌آباد شبکه رادیویی تهران عنوان کرد: «متأسفانه با شیوع ویروس کووید-۱۹ باورهای غلطی در رابطه با ویروس در میان مردم رایج شده است که باید در این دوران حساس به آنها توجه ویژه‌ای کرد، درست مثل اینکه برخی تصور می‌کردند کودکان به ویروس مبتلانی شوند و فقط سال‌مندان و افراد دارای بیماری‌های زمینه‌ای به این ویروس مبتلا می‌شوند.» رحمانی تأکید کرد: «در بسیاری از موارد خصوصاً چند هفته اخیر شاهد بودیم که کودکان هم به این ویروس مبتلا می‌شوند، اما با علایمی خفیف‌تر یا متفاوت تری طریق ابتلا، مشابه سایر ویروس‌های سنی است.» او افزود: «حتی ممکن است کودکان ناقل ویروس باشند، بنابراین کودکان هم باید تمامی موارد بهداشتی که برای جلوگیری از ابتلا وجود دارد را رعایت کنند؛ این تصور که کودکان به ویروس مبتلانی شوند، از اساس اشتباه است.» رحمانی با اشاره به باور اشتباه و رایج مردم در خصوص داروی هیدروکسی کلروکین برای مقابله با ویروس کووید-۱۹ نیز گفت: «برخی از مردم از هیدروکسی کلروکین برای پیشگیری از ویروس کرونا استفاده می‌کنند، در حالی که هیچ‌مطالعه و پژوهشی تاکنون صحت این موضوع را تأیید نکرده است.» او افزود: «استفاده خودسرانه از داروها و به خصوص داروی هیدروکسی کلروکین برای جلوگیری از ابتلا به ویروس، خطرناک و کاملاً اشتباه است و باید به شدت از این مسأله پرهیز کرد.» □

نشست هم‌اندیشی مربیان جست و جو و نجات شهری (آوار) برگزار شد

[شهرود] نشست ویدئوکنفرانس مربیان جست و جو و نجات شهری (آوار) سراسر کشور با حضور معاون برنامه‌ریزی و آموزش‌های تخصصی، رئیس اداره آموزش‌های تخصصی و کارشناسان سازمان امداد و نجات برگزار شد. حمیدرضا اسکاشر در این نشست گفت: «کشور ایران یکی از کشورهای حادثه‌خیز دنیاست که شمار می‌رود. هر ساله بلاهای طبیعی همانند زلزله، سیل، طوفان و آتش‌سوزی قسمت‌های مختلفی از جهان را گرفتار می‌کند. وقوع بلاهای طبیعی، نظیر سیل و زلزله، طوفان و گردباد... اکثر تأثیرات مخرب بر سکو و نگاه‌های انسانی باقی می‌گذارد و تلفات سنگینی بر ساکنان آنها وارد می‌کند و باعث مرگ و میر، رنج و اندوه بیش از حد انسان و صدمات مادی بسیار زیادی می‌شود.»

معاون برنامه‌ریزی و آموزش‌های تخصصی سازمان امداد و نجات گفت: «مربیان جست و جو و نجات در آوار به دلیل تربیت امدادگران و نجاتگران از آنجایی که امدادگران و نجاتگران با حضور در کلاس درس این عزیزان با اصول و روش نجات در این گونه حوادث آشنایی می‌یابند و با ایست بافون و روش‌های جدید در این زمینه آشنا می‌باشند.» او افزود: «این مربیان باید بتوانند ضمن حضور در عملیات‌ها در کنار دیگر تیم‌ها به عنوان راهنما در دوره‌ها مطالب آموزشی‌های به‌روز و علمی را به فراگیران آموزش دهند.» در این نشست ویدئوکنفرانس، مربیان جست و جو و نجات شهری (آوار) ۳۴ استان مشکلات و چالش‌های خود را از قبیل برگزاری نشستن دوره‌های بازآموزی، هماهنگ نبودن سر فصل‌های آموزشی با نیازهای روز، شرکت نکردن مربیان در عملیات‌های امداد و نجات، نبود فضای آموزشی مناسب... مطرح کردند. □

آغاز آموزش همگانی در خانه‌های هلال از کودکان تا بزرگسالان

[شهرود] خانه‌های هلال با محوریت آموزش همگانی در سراسر کشور از جمله در روستاها ایجاد شده و کلاس‌های آمادگی در برابر حوادث برای کودکان با رعایت پروتکل‌های بهداشتی در حال برگزاری است.

آموزش‌مواردی همچون آمادگی جوامع محلی از جمله آمادگی در برابر مخاطرات شایع کشور همچون سیل، زلزله و تصادفات در کنار آموزش کمک‌های اولیه در دستورالعمل تشکیل خانه‌های هلال قرار گرفته است. گروه هدف جامعه آماده در مخاطرات هم شامل خردسالان، نوجوانان، جوانان و بزرگسالان هستند؛ افزایش دانش، مهارت و درک از خطر شهروندان، واکنش جامعه در برابر حوادث و بحران‌ها به همراه کمک به ظرفیت‌سازی و توانمند کردن جوامع محلی به‌ویژه در مناطق پرخطر روستایی هم مهم‌ترین اهداف تشکیل خانه‌های هلال به‌شمار می‌روند.

خانه‌های هلال ضمن اینکه ظرفیت بالایی در حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی ایجاد می‌کنند، مهم‌ترین اثر خود را بر موضوع مدیریت بحران در مراحل پیشگیری، آمادگی و مقابله خواهند داشت. با توسعه این خدمات از سوی جمعیت هلال احمر ضمن اینکه کارها در قبل و حین بحران با هداایت جمعیت، به خود مردم واگذار می‌شود، سرعت و کیفیت خدمات امداد رسانی‌ها نیز افزایش چشمگیری خواهد داشت. □

شهرود

داستان سه نوجوان هلال احمری که نگذاشتند آتش به روستایشان برسد

ریزعلی‌های کوچک

سه نوجوان آتش را تا رسیدن نیروهای امدادی در پشت زمین‌های کشاورزی روستا معطل کردند

آرزوی هلال احمری شدن

بعد از این اتفاق خیلی‌ها به سراغ بچه‌ها رفتند. در یکی از گفت‌وگوها از آرزوی بچه‌ها پرسیدند و یکی از آنها از هلال احمری شدن گفت. امیر حسین گفت: «در محدوده ما گاهی حوادثی رخ می‌دهد که نیروهای هلال احمر برای کمک می‌آیند. هر بار که افرادی را با لباس هلال احمر و سوار خودروهای امدادی می‌دیدم از ته دلم آرزوی می‌کردم که یک روز من هم به جای آنها باشم و لباس قرمز هلال احمر به تن کنم. آن روز وقتی یکی از نیروهای منابع طبیعی در مورد آرزویم سوال کرد به او گفتم که تنها خواسته‌ام این است که لباس قرمز هلال احمر را به تن کنم.»

دو سه روزی از ماجرا نگذشته بود که از شعبه هلال احمر کهگیلویه با آنها تماس گرفتند و هر سه آنها به عضویت سازمان جوانان جمعیت هلال احمر درآمدند تا آرزوی امیرحسین و دوستانش محقق شود. او گفت: «همه تلاشم این است که در زندگی فردی تأثیرگذار باشم و فکر می‌کنم این آرزویم در لباس هلال احمر برآورده شود زیرا باور دارم کسی که این لباس را می‌پوشد از خودش می‌گذرد و این دیگران هستند که در اولویت قرار می‌گیرند.»

مسعود و امیررضا هم حالا هلال احمری شده‌اند. به گفته پدر امیرحسین در این چند روزی که بچه‌ها به مرکز هلال احمر رفته‌اند انگار بزرگ‌تر شده‌اند. در کارهای خانه بیشتر همکاری و لحظه شماری می‌کنند تا شرایط برای شرکت آنها در کلاس‌های هلال احمر مهیا شود. چند روز پیش دیدم که در گوشی تلفن همراه به دنبال آموزش‌های امدادگری هلال احمر می‌گردم. این نشان می‌دهد که عزمش را برای فعالیت در جمعیت هلال احمر جزم کرده است.

این بچه‌ها نماد فداکاری هستند

این بچه‌ها نماد فداکاری هستند و باید به جامعه معرفی شوند. این را رهبران، رئیس شعبه کهگیلویه گفت و معتقد است هلال احمر به وجود چنین افرادی نیاز دارد. او در مورد حادثه آتش‌سوزی جنگل‌های زاگرس گفت: «مدتی است آتش به جان کوه‌های زاگرس افتاده است. بخشی از این آتش‌ها به دلیل خطای انسانی رخ می‌دهد و برخی نیز به دلیل گرما. یعنی آن قدر هوای گرم می‌شود که برگ‌ها خود به خود آتش می‌گیرند و بخشی از آتش‌سوزی‌ها از این طریق است.»

رهبران با اشاره به اینکه این سه نوجوان آتش را در اطراف روستایشان مهار کردند، ادامه داد: «روستای امامزاده محمد کوه عبور جمعیت زیادی ندارد و زمین‌های کشاورزی همان چند خانوار ساکن روستا در اطراف خانه‌های آنها قرار دارد. چند روز پیش وقتی آتش کوه‌ها به سمت روستا سرزیر شد، این سه نوجوان پیراهن‌های خود را درآوردند و با همان پیراهن‌های خیس به جنگ آتش رفتند و پیروز میدان هم شدند. آتش را در آن محدوده مهار کردند و به این طریق فداکاریشان سر زبان‌ها افتاد. این سه نوجوان یک آرزوی مشترک داشتند و آن هم عضو شدن در جمعیت هلال احمر و کمک به هم‌نوعان‌شان بود. پس از اعلام آرزویشان هر سه آنها به عضویت جمعیت هلال احمر درآمدند تا با فعالیت در این نهاد بتوانند امدادگران فردای جمعیت هلال احمر باشند.»

او با اشاره به اینکه در حال حاضر به دلیل کرونا امکان برگزاری کلاس‌های حضوری وجود ندارد تأکید کرد: «به دانش‌آموزانی که علاقه دارند در جمعیت هلال احمر فعالیت داشته باشند توصیه می‌کنیم به دلیل آنکه امکان برگزاری کلاس‌های حضوری وجود ندارد در کلاس‌های آنلاین شرکت کنند تا با الفبای امدادگری آشنا شوند تا به امید خدا پس از اتمام این دوره و شکست کرونا بتوانند در کلاس‌های حضوری با آمادگی بیشتر حاضر شوند.» □

ملیحه محمودخواه [زبانه‌های سرکش آتش راه‌شان را پیدا کرده و خودشان را

به روستا می‌رسانند. امیر حسین و پسر عمویش خودشان را فوراً رساندند، آتش آن قدر زیاد بود که نتوانستند نزدیک شوند. اما گرمای آتش را می‌شد از همان فاصله نیز حس کرد. تا رسیدن نیروهای امدادی باید کاری می‌کردند. با مسعود و امیر رضا به دل آتش رفتند و با دست خالی و پیراهن‌هایی که مدام آن را خیس می‌کردند هجوم آتش را تا رسیدن منابع طبیعی و آتش‌نشانی به تعویق انداختند. امیر حسین و دوستانش ریزعلی‌های کوچک و فهمیده‌های امروزند که به عضویت جمعیت هلال احمر درآمدند. این آرزوی بود که از بچگی آن را در سر می‌پروراندند و حالا هر سه نفر آنها ملیس به لباس قرمز رنگ هلال احمر هستند.

روستای محل زندگی امیر حسین با روستایی که مسعود پسر عمویش در آن زندگی می‌کند، فاصله زیادی ندارد و این عادت همیشگی‌اش بود که صبح صبحانه نخورده و خودش را به خانه پدر بزرگ برساند تا با پسر عمویش بازی کند اما حالا که امیررضا پسر عمه‌اش هم از کنگاور میهمان خانه پدر بزرگ شده دلخوشی‌شان برای دیدار هم بیشتر شده بود و تلاش می‌کردند هیچ فرصتی را برای بازی از دست ندهند. بیست و ششم تیرماه خورشید قصد کرده بود همه گرمایش را بر سر زمین بریزد. با این حال این گرمای بالای ۴۵ درجه بچه‌ها را از بازی غافل نکرد. امیر حسین تازه به خانه پدر بزرگ رسیده بود که زنگ تلفن به صدا درآمد. صدای فرد پشت گوشی را نمی‌شنید اما از تغییر چهره پدر بزرگ متوجه شد که فرد پشت تلفن راوی اخبار خوبی نیست. تلفن پدر بزرگ که تمام شد بچه‌ها هم که حالا نگران شدند دوش جمع شدند. آتش نزدیک روستا است و باید هر چه زودتر خانه‌ها را خالی کنید. این همه پیامی بود که یکی از دوستان پدر بزرگ تلفنی به او گفته بود. این یعنی نابودی همه آنچه پیرمرد در ۸۰ سال زندگی جمع کرده بود. این یعنی نابودی زمین‌های عمو حسین، یعنی پایان شادی بچه‌ها.

بچه‌ها از خانه بیرون رفتند؛ زبانه‌های آتش که بی‌رحمانه پیش می‌رفتند و راه روستا را در پیش گرفته بودند از دور پیدا بودند. نمی‌شد دست روی دست گذاشت. روستا از نزدیک‌ترین شهر یعنی ده‌دشت ۱۷ کیلومتر فاصله داشت و باید تا رسیدن نیروهای امدادی کاری می‌کردند تا زندگی اهالی روستا از بین نرود.

خاموش کردن آتش با دست خالی

امیرحسین، مسعود و امیررضا به سمت آتش حرکت کردند. مادرها نگران به بچه‌ها نگاه می‌کردند. با دست خالی چطور می‌شد آتش سرکش را خاموش کرد؟ تنها کاری که آنها می‌توانستند انجام دهند این بود که آتش را تا رسیدن نیروهای امدادی در پشت زمین‌های کشاورزی روستا با دست خالی خاموش کنند. اما در یک لحظه فکری به ذهن رسید. چند سال قبل وقتی یکی از امدادگران هلال احمر برای آموزش امدادی به روستای ما آمده بود به موضوعی اشاره کرد و آن هم این بود که اگر جایی آتش بود می‌توانید پارچه‌ای را خیس و آن را خاموش کنید در این صورت نهنها پارچه نمی‌سوزد بلکه می‌تواند در خاموش کردن آتش به شما کمک کند.»

این خاطره مثل جرقه در ذهنش خطور کرد. سطل آبی را کنار دست‌شان گذاشتند و پیراهن‌هایشان را درآوردند. لباس‌ها را خیس و با آن سعی کردند آتش را دور کنند. این کار جواب داد. شعله‌های آتش تغییر مسیر داد و آنها توانستند آتش را تا حدودی دور کنند. این سه نوجوان ۴۰ دقیقه‌ای با آتش دست به گریبان بودند تا نیروهای امدادی رسیدند.

۱۱

امیر حسین خادم‌نسب: همه تلاش‌ها این است که در زندگی فردی تأثیرگذار باشم و فکر می‌کنم این آرزویم در لباس هلال احمر برآورده شود زیرا باور دارم کسی که این لباس را می‌پوشد از خودش می‌گذرد و این دیگران هستند که در اولویت قرار می‌گیرند

